

Penedit d'haver fet aquella burla, va prometre pagar les portes de ferro, quedant d'aquesta manera guarit.

Un criteri personal sobre el moviment de la terra

Fa uns 600 anys que un galileu va anar a trobar el Sant Pare perquè li donés explicacions sobre si la terra voltava o no, i que a la vegada li donés fe del seu concepte. El Papa no volgué afirmar ni negar res.

Segons Josep Vendrell i Ventura, la terra no es mou. Per mi—ens digué—el món és com un gran edifici que hi hagin posat moltes màquines i que, en fer-les funcionar, tot el que hi ha dintre es posa en moviment, però en canvi les parets i el solatge queden en peu, inamobibles. La terra, per mi, és una cosa semblant. Aneu pel món i trobareu que tot el que hi ha dintre té moviment, però camineu, camineu, i mai no trobareu les parets i el solatge d'aquest gran edifici. Si un jorn poguessim arribar a la fi del món comprovaríem que les parets romanen fermes i segures.

Cursets i Conferències

Per Gumersind Brunet

Comença el conferenciant fent un anàlisi del que ha d'entendre's per cultura física i exposa la forma equivocada en que en general la tenim orientada. Demuestra que si bé tots els esports són cultura física, tenim de cercar el que millor pugui educar i desenvolupar les nostres facultats físiques i intel·lectuals i així, agermanant aquestes dues educacions, assolir l'educació integral.

Analitza l'educació física com a preventiu i resistència a les malalties i afirma que és ordinàriament una escola de moral i de continència. Demuestra tot seguit com una educació física portada a cap racionalment, pot exercir en tots els ordres el desenvolupament de les nostres facultats físiques, morals i intel·lectuals.

Explica en forma breu el procediment d'aquesta educació i com caldria fer-la únicament amb l'ajuda d'una fitxa mèdica i acaba consellant a tots els joves, demanant-los-hi que no es limitin únicament a llegir sobre l'esport, sinó que també es preocupin de les arts i de les demés activitats humanes.

El conferenciant en acabar fou després amb una xardorosa ovació.